

**VERUSCHKA
EN DE
VIER JAARGETIJDEN**

Sprookje door volwassenen voor kinderen
van 4 tot 10 jaar

door

ROB MAAIJEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VERUSCHKA EN DE VIER JAARGETIJDEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ROB MAAIJEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© **2026 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon: (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Verteller Marek - enthousiaste, welbespraakte sprookjesverteller, voornaam, een wat teatraal type, koestert duidelijke sympathie voor Veruschka en heeft een afkeer van haar overige familieleden.

(Kleding: baret of bontmuts, ruime blouse versierd met borduurwerk, kleurig hesje, wijde broek met brede riem, (bont)laarzen.)

Moeder Marenka - norske/verbitterde vrouw met een vals karakter, ze haat Veruschka en is alleen voor haar eigen dochter aardig.

(Kleding: traditionele klederdracht van een Russische boerin met hoofddoekje, ruime rok en blouse met borduurwerk, schort, eenvoudige omslagdoek, stevige schoenen.)

Dochter Draca - vreselijk verwend en lui van aard, opvliegend en vals karakter, haat Veruschka omdat ze jaloers is op haar schoonheid, is zelf qua uiterlijk niet moeders mooiste...

(Kleding: zijden linten in haar haren, mooie/dure jurk, fraaie omslagdoek en elegante schoenen.)

Stiefdochter Veruschka - zachtaardig en innemend karakter, heel gedienschtig en behulpzaam, gaat gebukt onder de tirannie van haar huisgenoten. Ondanks haar armoedige kleding een heel aantrekkelijke verschijning.

(Kleding: heel eenvoudige rok met veel verstelwerk van allerlei lapjes, simpele blouse zonder borduurwerk/versiering, klompen.)

Koning Winter - strenge heerser met magische krachten, flinke grijze baard en snor (eventueel met ijspegels).

(Kleding: lange grijze (bont)jas met kap of losse bontmuts, stevige laarzen, blouse en lange/wijde broek met brede riem in de winterkleuren wit/grijs.)

Zuster Lente -

(Kleding: lange grijze (bont)jas met kap of losse bontmuts, elegante laarzen, blouse en lange/wijde broek met smalle riem in de lentekleur groen.)

Zuster Zomer -

(Kleding: lange grijze (bont)jas met kap of losse bontmuts, elegante laarzen, blouse en lange/wijde broek met smalle riem

in de zomerkleur geel.)

Zuster Herfst -

(Kleding: lange grijze (bont)jas met kap of losse bontmuts, elegante laarzen, blouse en lange/wijde broek met smalle riem in de herfstkleuren rood/bruin.)

TIPS DECOR/REKWISIETEN:

DECOR:

Het decor bestaat uit een voor- en achtergedeelte.

Het achterste deel toont het interieur van een traditionele Russische boerderij. In de achterwand 2 vensters met vitrage en korte overgordijnen in bonte kleuren.

Als de vensters doorzichtig worden gemaakt geeft een lichtbron achter de wand een sfeervol effect. Tussen de 2 vensters staat een flinke (pot)kachel met een stapel/mand houtblokken ernaast.

Midden in de kamer staan een eenvoudige/stevige tafel (met de lange kant naar het publiek gericht) en enkele stoelen.

Aan zowel de rechter- als linkerzijde is een deur nodig. Rechts is de voordeur en links is een binnendeur die zogenaamd naar de rest van het huis gaat. De voordeur in een stevig kozijn schuin in richting van het publiek plaatsen.

Verder de huiskamer inrichten naar eigen inzicht met bijvoorbeeld planten, een ouderwetse klok, wat eenvoudige prenten/ schilderijtjes, tafelkleed, strengen met kruiden aan het plafond etc.

Het voorste gedeelte is een brede strook die gewoonlijk leeg is, maar in sommige scènes nodig is voor een kampvuur, een winterse sfeer en de vier vertegenwoordigers van de seizoenen.

Helemaal op de voorgrond (aan de uiterste linker- of rechterzijde) is een mooie fauteuil nodig voor de verhalenverteller Marek (zodat die regelmatig rechtstreeks contact kan hebben met het publiek).

REKWISIETEN:

Bij de scènes waarin de 4 jaargetijden een rol spelen zijn enkele rekwisieten nodig: een klein kampvuur, een boompje met appels, wat aardbeienplanten, een perk viooltjes. Bij de betreffende scènes staan suggesties voor de vervaardiging

MUZIEK/GELUID:

Bij de opening en het slot van het stuk kan sprookjesachtige muziek of traditionele Russische volksmuziek sfeer verhogend werken. Bij het optreden van de verschillende jaargetijden zijn passende geluidseffecten wenselijk: bijvoorbeeld een gierende wind, fluitende vogels. Misschien zijn fragmenten van de klassieke muziek uit “De vier jaargetijden” van Vivaldi nuttig. Dit kunt u naar eigen inzicht invullen.

TOELICHTING:

Dit stuk is met acht spelers en heel simpele middelen te realiseren. Bij de invulling van de rollen gaat bij verteller Marek en Koning Winter de voorkeur uit naar een mannelijke speler. De overige rollen zijn vooral geschikt voor dames. Bij een andere samenstelling van de bezetting zijn kleine aanpassingen in de tekst nodig.

Omdat de wisselingen van de scènes weinig veranderingen vereisen, kan het stuk zonder onderbrekingen worden door gespeeld.

Het stuk speelt zich af in het oude Rusland en is geïnspireerd op het Tsjechische sprookje “De 12 maanden” en het Duitse sprookje “De 3 mannetjes in het bos”.

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

(Bij aanvang van het spel is het toneel nog leeg. Laat eventueel sprookjesachtige muziek of traditionele Russische volksmuziek horen.)

Als de muziek stopt komt Marek de verteller van de zijkant op (of vanuit het middenpad van de zaal). Hij draagt een opvallend groot (sprookjes)boek bij zich. Op het podium maakt hij een buiging en richt zich rechtstreeks tot het publiek.)

MAREK: *(plechtig)* Welkom geacht publiek! Mijn naam is Marek. Ik vertel overal in het land sprookjes voor jong en oud. *(trots)* Ik heb zelfs mijn verhalen mogen vertellen aan onze grote tsaar en zijn familie in het prachtige Winterpaleis!

(Hij wacht nadrukkelijk op eventueel applaus vanuit het publiek. Dan loopt hij naar zijn fauteuil en gaat behaaglijk zitten. Hij slaat het grote boek open en er bladert zoekend in. Tenslotte knikt hij tevreden.)

(Marek tevreden) Ah,...hier heb ik echt een mooi verhaal! *(enthousiast)* Vandaag ga ik jullie vertellen over... Veruschka en de vier jaargetijden. Zijn jullie er klaar voor?

(Ook hier wachten op reacties van het publiek (desnoods de vraag herhalen.)

Marenka komt van de zijkant op en loopt met driftige passen op Marek toe. Met de handen demonstratief in haar zij gepland spreekt ze Marek bestraffend toe. Die kijkt geschrokken op van zijn boek.)

MARENKA: *(hatelijk)* Hé uitslover, je hoeft niet zo interessant te doen... Ga nou maar gewoon beginnen met je verhaal! *(wijst naar het publiek, dan schamper)* Die mensen hebben immers al lang genoeg zitten wachten!

MAREK: *(grommend)* Dank je, Marenka, voor deze attente tip. *(zuchtend)* In een streek hier ver vandaan...

(Marenka laat een luid minachtend gesis horen.)

MARENKA: *(schamper)* Doe eens normaal man! Zeg nou maar gewoon dat het verhaal zich in Rusland afspeelt.

MAREK: *(zuchtend)* Oké, al goed. *(aarzelend)* In het verre Rusland woonde eens... een arme weduwe genaamd Marenka.

MARENKA: *(geprikkelde)* Ho even, niet overdrijven jij! We hebben elke dag genoeg te eten en te drinken. *(nadrukkelijk)* Daar moet ik hard voor werken. *(hatelijk)* Dat kunnen ze van jou niet zeggen,

lapzwans!

MAREK: (*zuchtend*) Dank je Marenka, voor deze hartelijke aanvulling... (*luchtig*) In het verre Rusland woonde eens een hardwerkende weduwe in een armoedig hutje op het platteland.

MARENKA: (*nijdig*) Zeg windbuil, wil je mijn huis niet zo afkraken!

(Ze maakt een wijds gebaar naar het interieur van de boerderij op de achtergrond.)

(Marenka gepikeerd) Er is helemaal niks mis met mijn huis. Niet iedereen kan immers in een paleis of een villa wonen.

MAREK: (*geïrriteerd*) Al goed...Weet je Marenka, ik begin gewoon helemaal opnieuw! Nou goed?

MARENKA: (*hatelijk*) Dat zou ik maar gauw doen, slijmjurk.

MAREK: (*benauwd*) Op het Russische platteland woonde in een gezellig huisje de hardwerkende weduwe Marenka... (*stopt en kijkt afwachtend naar de ander, dan hoopvol*) Zo tevreden?

(Marenka knikt nors instemmend)

MARENKA: (*zuchtend*) Ik ga maar weer eens aan het werk.

(Ze loopt met driftige passen naar de binnendeur van de boerderij. Op het laatste moment draait ze zich om richting Marek en het publiek. Marenka hatelijk) Er zijn namelijk ook nog mensen die moeten werken voor de kost. Daar kunnen jullie nog wat van leren!

(Ze verlaat het toneel en knalt de deur achter haar dicht. Marek blijft eerst een tijdje stil zitten. Dan komt hij wat overeind uit zijn stoel en kijkt ingespannen naar de gesloten deur. Hij richt zich tot het publiek.)

MAREK: (*benauwd*) Is ze echt weg? (*Wacht op reacties uit het publiek. Hij laat zich weer terugzakken in de stoel en neemt het boek weer ter hand.*)

MAREK: (*opgelucht*) Gelukkig! (*fluisterend*) Wat een naar mens... Vinden jullie dat ook? (*wacht op reacties uit het publiek*)

(Marek luchtig) Oké, dan gaan we gauw verder met ons verhaal. (*somber*) Marenka woonde daar samen met haar eigen dochter Draca.

(De binnendeur gaat open en Draca komt op.)

DRACA: (*verleidelijk*) Joehoe, dat ben ik dus!

(Ze loopt heupwiegend en zwoel richting Marek. Die springt op uit zijn stoel en verschuilt zich achter de rugleuning.)

(Draca zwoel) Hallo Marek...jij vindt me toch wel knap?

(Marek komt gedeeltelijk achter de rugleuning vandaan.)

MAREK: *(benauwd)* Ach Draca, mag ik me voorlopig van commentaar onthouden? *(verontschuldigd)* Ik zit namelijk midden in een verhaal...En er zitten allemaal mensen in de zaal...

(Draca kijkt nadrukkelijk naar het publiek.)

DRACA: *(verleidelijk)* Ik ben nog steeds op zoek naar een knappe man.

MAREK: *(benauwd)* Ik zou zeggen: blijf vooral goed zoeken... *(smekend)* Sla mij alsjeblief even over! *(gejaagd)* Ik wens je veel succes!

(Draca trekt een pruilmondje en loopt naar de binnendeur. Op het laatste moment draait ze zich nog even om. Ze kijkt smachtend richting Marek en geeft hem een vette knipoog. Dan sluit ze de deur achter zich. Marek komt voorzichtig achter de rugleuning tevoorschijn en kijkt ongerust naar de deur.)

(Marek benauwd) Is zij ook weg?

(Wacht op reacties uit het publiek. Marek gaat diep zuchtend zitten en wuift zichzelf koelte toe. Hij kijkt nog eens naar de deur en buigt zich dan samenzweerderig richting publiek.)

(Marek fluisterend) Draca werd door haar moeder Marenka vreselijk verwend...Ze hoefde nooit te werken! Ze kreeg de mooiste kleren én het lekkerste eten... *(gruwend)* Maar ja...daardoor werd ze wel steeds... flinker... *(Marek geeft met betekenisvolle gebaren een forse omvang aan)*

(Marek spijtig) Ze had ook geen aardig karakter. *(peinzend)* Ze was misschien zelfs gemener dan haar moeder...

(Hij kijkt weer in zijn boek en zoekt met zijn vinger de juiste passage.)

(Marek verheugd) De weduwe Marenka had ook nog een...stiefdochter.

(De binnendeur gaat open en Veruschka komt op. Marek zit met open mond te genieten van haar verschijning.)

VERUSCHKA: *(zangerig)* Dag lieve mensen, mijn naam is

Veruschka.

(Het blijft een tijdje stil. Marek blijft haar sprakeloos aan staren. Dan wordt de binnendeur opengerukt. Marenka loopt met driftige passen op Veruschka af.)

MARENKA: *(snauwend)* Wegwezen jij! Je hebt hier niets te zoeken. Aan het werk, lui varken!

VERUSCHKA: *(angstig)* Goed moeder, ik ga al.

(Ze verdwijnt snel door de binnendeur. Marenka richt zich dreigend tot Marek.)

MARENKA: *(nijdig)* En jij, gluiperd: zit niet zo te staren naar die meid! Je hebt zeker nog nooit gehoord van de uitdrukking: mooie vrouwen zijn niet te vertrouwen!

MAREK: *(mompelend)* Nou, daar zullen jij en je dochter weinig last van hebben...

MARENKA: *(fel)* Had je wat, onderkruipsel?

(Marek schudt ontkennend zijn hoofd)

(Marenka bits) Mooi! Zou je dan niet eens gauw verder gaan met ons verhaal?

(Marek slikt hoorbaar en schraapt nadrukkelijk zijn keel)

MAREK: *(blozend)* Je hebt weer eens helemaal gelijk, Marenka.

MARENKA: *(hooghartig)* Als je dat maar goed in je oren knoopt, klungel!

(Marenka loopt met driftige passen weg en verdwijnt door de binnendeur. Marek kijkt haar na en wacht tot ze verdwenen is.)

MAREK: *(voorzichtig)* Is die heks echt weg?

(Wacht op reacties vanuit de zaal. Als het publiek bevestigend antwoordt, haalt Marek overdreven opgelucht adem en buigt zich weer samenzweerderig naar de zaal.)

(Marek fluisterend) Veruschka...was...mooi... en lief.

(Hij kijkt nog eens omzichtig in de richting van de binnendeur.)

MAREK: *(fluisterend)* Daarom werd ze door haar stiefmoeder en stiefzusje gehaat. Draca was stikjaloers op haar schoonheid. En Marenka was bang dat haar eigen dochter nooit een man zou vinden. *(gniffelend)* Nou, daar kon ze wel eens gelijk in hebben. *(medelijdend)* Daarom behandelden ze Veruschka erg slecht en

lieten haar elke dag heel hard werken.

(De binnendeur gaat open en Veruschka wordt ruw naar binnen geduwd door de twee anderen. Al duwend stoppen ze op de voorgrond in het midden van het podium.

Bij elke nieuwe opdracht in de onderstaande tekst grijpen Marenka en Draca om beurten Veruschka bij de schouders en draaien haar naar zich toe. Elk commando wordt met grauwen en snauwen gegeven. Marek bekijkt het tafereel met afkeer en medelijden.)

MARENKA: Veeg het huis van onder tot boven! Het moet overal zo schoon worden dat we van de vloer zouden kunnen eten.

VERUSCHKA: *(gehoorzaam)* Goed moeder, ik zal alles schrobben en boenen tot het blinkt.

DRACA: Veruschka, kam mijn haren! *(dreigend)* En o wee, als je me pijn doet! Dan trek ik al jouw haren uit je hoofd...

VERUSCHKA: *(angstig)* Ik zal ze echt heel voorzichtig borstelen. Ze zullen glanzen en golven als nooit tevoren.

MARENKA: Maak de bedden op!

VERUSCHKA: *(gehoorzaam)* Jullie slapen vanavond tussen de schoonste lakens. Ik zal ze heerlijk naar lavendel laten geuren.

DRACA: Was en strijk al mijn jurken! Ik wil me kunnen verkleden als ik er zin in heb.

VERUSCHKA: *(onderdanig)* Straks hangt al je kleding schoon en zonder kreukels in de kast.

MARENKA: Zorg dat over een uur het eten klaar is! *(gniffelend)* Als je heel goed je best doet, mag jij misschien de restjes opeten.

DRACA: *(giechelend)* Of de potten en pannen uitlikken...

VERUSCHKA: *(gehoorzaam)* Dank je. Ik zal jullie lievelingskostje koken.

MARENKA: Doe daarna de afwas en boen de keuken van boven tot onder!

VERUSCHKA: *(onderdanig)* De borden, potten en pannen zullen zo blinken dat jullie jezelf erin kunnen spiegelen.

MAREK: *(schamper)* Nou, dat wordt dan behoorlijk schrikken!

MARENKA: Ga onmiddellijk een flinke voorraad hout hakken! Zorg dat de potkachel altijd blijft branden. We willen geen moment kou

lijden!

VERUSCHKA: *(gehoorzaam)* Ik zal zorgen dat het steeds lekker warm is voor jullie in huis.

DRACA: *(dreigend)* Dat is je geraden! Anders zoek ik bij het brandhout een flinke tak om je mee te slaan.

(Marenka grinnikt goedkeurend bij deze laatste opmerking. Vervolgens geeft ze Veruschka een harde duw.)

MARENKA: *(nijdig)* Wat sta je hier nog, domme gans! Zou je niet eens aan de slag gaan?!

(Draca heft haar hand om Veruschka te slaan, maar die rent gauw weg en verdwijnt door de binnendeur. Het tweetal kijkt haar vals grinnikend na en verlaat dan ook het toneel. Marek kijkt of ze echt weg zijn en richt zich dan weer tot de zaal.)

MAREK: *(verontwaardigd)* Hebben jullie gezien hoe lelijk ze tegen die arme Veruschka doen?

(Wacht op reacties vanuit de zaal)

(Marek medelijdend) Zo ging het de hele dag door. Hoe hard ze ook werkte, Veruschka deed het nooit goed. Ze werd telkens afgesnauwd, uitgescholden en kreeg zelfs regelmatig klappen... Ze mocht alleen de restjes eten. En ze moest slapen op de harde keukenvloer. *(zwijmelend)* Ondanks dit harde bestaan, werd ze toch alsmaar mooier... *(fluisterend)* Tot grote ergernis van haar stiefzusje en stiefmoeder...

(De binnendeur gaat open en Draca loopt huilend naar het midden van het podium. Haar moeder volgt haar bezorgd.)

DRACA: *(wanhopig)* Moeder, waarom is dat nare wicht zo mooi? *(Draca balt haar vuisten en begint te stampvoeten. Draca woedend)* Ik haat haar!

(Haar moeder spreidt haar armen en omhelst haar dochter liefdevol.)

MARENKA: *(troostend)* Ach liefje,...jij bent ook best wel mooi...op jouw eigen manier... *(raadselachtig)* Als Veruschka er op een dag niet meer...zou zijn...staan de mannen zo voor jou in de rij!

(Draca veegt haar tranen af en klapt enthousiast in haar handen.)

DRACA: *(blij)* O moedertje lief, dat zou de mooiste dag van mijn leven zijn! *(begerig)* Kunnen we daar niet iets... voor regelen?... *(Marenka aait haar dochter nog een paar keer over haar haren.)*

MARENKA: *(peinzend)* Je hebt gelijk, schatje...Misschien moeten we de natuur een handje helpen...Laten we daar samen eens goed over nadenken.

(Ze gaan samen bij de potkachel zitten en beginnen druk te smoezen. Marek heeft het hele gesprek aandachtig beluisterd en richt zich tot het publiek.)

MAREK: *(fluisterend)* Zien jullie die twee daar smoezen bij de kachel? *(bezorgd)* Dit belooft niet veel goeds voor Veruschka. *(somber)* Maar goed... terug naar ons verhaal: de lange, koude Russische winter brak aan.

(Koning Winter komt van de zijkant op en kijkt aandachtig om zich heen.)

(Marek beeldend) Koning Winter regeerde dat jaar met strenge hand. Het sneeuwde voortdurend en een gure wind gierde dagenlang om het huis.

(Laat op de achtergrond het geluid van stevige windvlagen horen. Koning Winter grijpt in zijn jaszakken en strooit sneeuwvlokken in het rond (ook richting publiek) Witte confetti of papiersnippers zijn hier voor heel geschikt)

(Marek bibberend) Het vroom dat het kraakte en de sneeuw lag op sommige plekken wel een meter hoog!

(Marek geeft de genoemde hoogte met zijn hand aan. Koning Winter maakt wilde gebaren en strooit driftig met sneeuw)

(Marek enthousiast) In het huisje van de weduwe was het lekker warm. *(triest)* Afgezien van de ijzige stemming en de kille haat...

(Draca en haar moeder zitten behaaglijk bij de potkachel zachtjes te praten.)

DRACA: *(wanhopig)* Veruschka voert alle taken keurig uit zonder ooit tegen te sputteren. Dat is toch niet normaal! *(nijdig)* Moeder, die meid begint me steeds meer op mijn zenuwen te werken.

MARENKA: *(peinzend)* Je hebt gelijk, lieverd. We moeten dat kind kwijt zien te raken... Maar niemand mag ons verdenken...Ze zijn in het dorp allemaal dol op haar. Als ze zomaar op een dag verdwenen is, gaan de mensen vast vervelende vragen stellen...

(Marenka denkt een tijdje heel diep na en staart met een verbeterd blik in de richting van het publiek. Plotseling klaart haar gezicht op.)

(Marenka vals) Ik denk... dat ik wel wat weet...

(Ze staat op en loopt naar de binnendeur. Ze opent die op een kier en luistert aandachtig. Vanuit de coulissen klinkt de stem van Veruschka die een treurig liedje zingt. Marenka sluit voorzichtig de deur en loopt op haar tenen terug naar haar dochter bij de kachel. Ze buigen zich naar elkaar toe en de moeder fluistert haar dochter langdurig iets in het oor. Tijdens het verhaal kijken ze regelmatig grinnikend naar de binnendeur. Draca grijnst tenslotte instemmend. Beiden gaan vervolgens met een quasi onschuldig gezicht rechtop zitten. Marek richt zich weer tot de zaal.)

MAREK: *(zuchtend)* Let op mensen, nu zal je het beleven!

MARENKA: *(luid)* Veruschka, kom onmiddellijk hier!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto